

Nr 262.

Av herr **Hedlund** i Östersund, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 219, angående omorganisation av landsfiskals- och stadsfiskalsbefattningarna m. m.

I proposition nr 219 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att godkänna i propositionen närmare angivna grunder för en omorganisation av landsfiskals- och stadsfiskalsbefattningarna, avsedd att träda i tillämpning vid den framtida tidpunkt, som kan bliva bestämd därför, sedan riksdagen, på framställning, anvisat medel för de av omorganisationen föranledda kostnaderna.

Såsom huvudsaklig anledning till att det nu ansetts nödvändigt att få till stånd ett principbeslut angående en blivande omorganisation har av föredragande departementschefen angivits den omständigheten, att under senare år en allt mer kännbar brist på landsfiskalsaspiranter gjort sig gällande dels till följd av att ett stort antal aspiranter med längre eller kortare tjänstgöring inom landsstaten övergått till andra verksamhetsområden, dels ock på grund av att tillströmningen av nya aspiranter starkt avtagit eller upphört. Ett principbeslut i enlighet med propositionen har ansetts kunna åtminstone i någon mån motverka rekryteringssvårigheterna genom att aspiranterna därigenom skaffades visshet om vilken ställning de skulle kunna räkna med i framtiden.

Orsaken till att så många landsfiskalsaspiranter, trots lång tjänstetid, lämnat landsfiskalsbanan liksom också till den minskade tillströmningen av nya aspiranter är emellertid med säkerhet icke endast att det rått ovisshet om de behörighetsvillkor för landsfiskalstjänst, som kunde komma att uppställas vid en blivande omorganisation, utan även och huvudsakligen den omständigheten att aspiranternas anställnings- och avlöningsförhållanden — såsom numera allmänt erkännes — äro synnerligen otillfredsställande. Det med propositionen avsedda syftet att råda bot på rekryteringssvårigheterna torde därför icke kunna ernås genom ett principbeslut angående avlöningsförhållandena i framtiden, utan härför kräves utan tvivel en omedelbar förbättring av landsfiskalsaspiranternas löneställning. Då det under rådande förhållanden måste anses vara av största vikt även ur beredskapssynpunkt att personal, varom nu är fråga, som hunnit förvärva flerårig erfarenhet, stannar kvar inom sitt verksamhetsområde och att erforderlig rekrytering säkras, bör den merkostnad, som en avlöningsförbättring kan komma att medföra, icke få utgöra något hinder.

Med stöd av vad jag sålunda anfört får jag härigenom hemställa,

att riksdagen måtte besluta att vad propositionen innehåller angående förslag till avlöningsbestämmelser för landsfiskalsassistenterna och övriga manliga biträden hos landsfiskalerna skall träda i tillämpning omedelbart och utan avvaktande av att de i propositionen i övrigt framförda förslagen genomföras samt att riksdagen måtte besluta anslå för detta ändamål erforderliga medel.

Stockholm den 7 maj 1940.

Verner Hedlund.
